

РЕШЕНИЕ

№ 2565

гр. София, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

при участието на секретаря Ю. АСП. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20231110138145 по описа за 2023 година

Ищцата С. К. Я., ЕГН *****, с. Казичене, е предявила иски за присъждане на обезщетения срещу работодателя „А.....” ООД, ЕИК, гр. София,, за претърпени от нея неимуществени и имуществени вреди в следствие на трудова злополука настъпила на 07.04.2023 г., в размер съответно на 10 000 лв., частичен иск от 25000 лв., и на 680 лв. разходи за лечение. В исковата молба се твърди, че по силата на трудов договор ищцата работила при ответника на длъжност „метач“, като постъпила на работа на 14.11.2022 г. На 07.04.2023 г. около 12:00 ч., в с. Лесново, на ул. „Първа“, ищцата претърпяла злополука, призната за трудова с разпореждане № 33050/02.05.2023 г., издадено от ТП на НОИ /влязло в сила на 07.06.2023 г./. Увреждането било получено през работно време и по повод извършваната работа, по време на метене и оборка на улици и тревни площи, като при събиране на отпадъци от бордюра с фараж, ищцата се спънала в оставена в тревата тел, която се оплела в краката ѝ, и паднала с тежестта на тялото си върху лявата си ръка, в следствие на което получила тежка травма на лявата ръка на ниво предмишница и длан с фрактура на долния край на лъчевата кост в областта на гривнената става. Непосредствено след настъпилата злополука ищцата била приета в отделението по ортопедия и травматология към МБАЛ „С. С. ЕООД с оплаквания за силни болки (спонтанна и палпаторна болезненост), оток и деформация в областта на лявата гривнена става с невъзможност за движения на същата, видно от епикриза от г. По време на болничния престой били извършени комплексни изследвания – клинично-лабораторни хематологични и биохимични изследвания, коалуграма, ЕКГ, рентгенография на лява длан и др., били проведени и консултации с лекари специалисти. Ищцата претърпяла оперативна интервенция – наместване на фрактурата под рентгенов контрол с вътрешна фиксация с

импланти (резбовани Киршнерови игли), като била изписана на 11.4.2023 г. с препоръки за спазване на хигиенно-диетичен режим и назначено медикаментозно лечение. Приблизително месец по-късно /на 9.5.2023 г./, поради настъпили постоперативни усложнения, се наложило ищцата да бъде повторно хоспитализирана в отделението по ортопедия и травматология към МБАЛ „С. С. ЕООД с оплаквания за болка, оток и ограничени движения в областта на лявата длан и предмишница, както и с повишена температура и силно зачервяване в оперативно-третираната зона на лявата ръка. При снемане на локалния ѝ статус били констатирани оточна и силно болезнена гривнена област и антебрахиум с топла и зачервена кожа, както и болезнено ограничени активни движения в радиокарпалната става. По време на болничния престой отново били направени комплексни изследвания и проведени консултации, като с оглед влошеното състояние на ищцата с данни за флегматозно възпаление и некротичен фасциит в областта на лявата карпорадиална област и дистална трета на предмишницата, била извършена операция – фасциотомия и екстракция на остеосинтезните импланти с поставяне на гофриран дрен и мазева превръзка. Пациентката била изписана на 15.05.2023 г. с препоръки за спазване на хигиенно-диетичен режим и назначено медикаментозно лечение. В следствие на ищцата били извършени и амбулаторни прегледи от хирург и физиотерапевт, от които се установило наличието на продължаващ оток, болка и ограничени движения в областта на лявата китка и длан с дефицит на абдукцията и затруднено самообслужване, видно от медицинските документи, издадени от лекари-специалисти. Ищцата поддържа, че и към настоящия момент все още не се е възстановила напълно, а комплексните оплаквания и симптоматика в травмираната област на лявата ръка продължавали, като начинът и качеството ѝ на живот били влошени. Предвид тези обстоятелства, на ищцата се наложило да ползва отпуск поради временна неработоспособност в рамките на 90 дни. В следствие инцидента, ищцата изпитала интензивни болки и негативни изживявания, като болката се усилвала и при най-малкия опит за движение на травмирания крайник, а в определени моменти ставала нетърпима. Поради болезнените усещания се налагало ищцата да приема системно обезболяващи медикаменти, които имали временен ефект. Наред с интензивната болка, китката била оточна и неспособна да извършва активни и пасивни движения. В резултат на травмата, ищцата била изправена пред невъзможност за функционално и пълноценно използване на горния си ляв крайник по време на продължителния възстановителен период, което ѝ създавало затруднения от битов характер – при извършване на тоалет, дома.ски дейности, имала нарушен сън, което се отразявало върху цялостните ѝ тонус и кондиция. Ищцата била възпрепятствана да извършва и служебните си задължения, предвид състоянието ѝ. Поддържа, че доколкото се касае за фрактура на кост в областта на гривнената става, обективно зарастването ѝ е сложен и продължителен процес, изискващ прием на медикаменти и подлагане на травмираната област на специфичен режим, като допълва, че възстановителният период при подобна травма продължавал няколко месеца с характерния двигателен режим и свързаните с него неудобства. Сочи, че не винаги се наблюдавало пълно възстановяване на организма предвид неговите особености, като индиции за липсата на такова възстановяване и при нея били налице в настоящия случай предвид продължаващите

оплаквания; при промяна на атмосферните и метеорологичните условия и интензивно физическо натоварване се появявала болка в засегната област. Поддържа, че в конкретния случай дори била налице възможност в бъдеще да бъдат отключени дегенеративни заболявания в травмираната област. Събитието се отразило негативно върху психиката на ищцата предвид продължаващите и към настоящия момент оплаквания и липсата на пълно възстановяване, като от момента на инцидента ищцата усещала напрежение и раздразнителност. Посочва, че освен неимуществените вреди, претърпяла и имуществени такива – разходи за лечение и възстановяване – за закупуване на голям остеосинтезен пакет на стойност 680 лв. Ищцата моли да се осъди ответникът да ѝ плати обезщетение за претърпените неимуществени вреди в следствие на трудовата злополука в размер на 10 000 лв., частична претенция от 25 000 лв., която счита, че отговаря не претърпените от нея болки и страдания, и платените 680 лв. - обезщетение за имуществените вреди, изразяващи се в разходи за лечение на травмата, и ведно със законната лихва върху тях от датата на увреждането до плащането им, както и разноските по делото.

Ответникът е депозирал отговор в законоустановения срок, в който оспорва исковете. Не оспорва, че между страните е съществувало трудово правоотношение към момента на настъпване на трудовата злополука /7.4.2023 г./, съгласно което ищцата е била назначена на длъжност „метач“, че на посочената дата е претърпяла трудова злополука и е получила травматично увреждане – счупване на долния край на лъчевата кост на лява ръка.

Поддържа, че в случая е налице проявена груба небрежност от страна на ищцата, тъй като не е положила елементарно старание и внимание при извършване на трудовата си дейност, нарушила е основни изисквания за безопасност и сама се е поставила в ситуация на повишен риск от увреждане. Твърди, че е сключил групова застраховка „Трудова злополука“, че заплатеното от застрахователя обезщетение следва да се съобрази по арг. от чл. 200, ал. 4 КТ, както и обезщетенията, получени от ищцата предвид разпоредбата на чл. 200, ал. 3 КТ. Поискано е привличането на застрахователя като трето лице помагач. Сочи, че размерът на претенцията за неимуществени вреди е завишен и в случай на уважаването му в пълен размер, обезщетението би имало наказателна функция, а не обезщетителна. Претендира разноски.

Третото лице - помагач на страната на ответника - ЗД „Е.“ АД, оспорва исковете и моли за отхвърлянето им.

С протоколно определение от 29.11.23 г. е допуснато изменение на иска за неимуществени вреди чрез увеличаването му до сумата от 30 000 лв.

С оглед на събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 200 КТ и чл. 86 ЗЗД.

За да възникне отговорността на работодателя по смисъла на чл. 200 от КТ, е необходимо да са налице всички елементи на фактическия състав на нормата, а именно: наличие на трудово правоотношение между пострадалия работник или служител и ответника в периода, за който се претендира, че е настъпила трудовата злополука; настъпила трудова злополука – увреждането следва да е настъпило при или по повод изпълнение на възложената работа или

на каквато и да е работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя, както и по време на почивка, прекарана в предприятието; настъпила в резултат на трудовата злополука временна или трайна неработоспособност; претърпени имуществени вреди (претърпени загуби и/или пропуснати ползи) и неимуществени вреди (болки и страдания) и техния размер; причинна връзка между трудовата злополука и вредите. На обезщетяване подлежат всички имуществени и неимуществени вреди, ако се докаже, че са в причинна връзка с трудовата злополука. Имуществената отговорност на работодателя за обезвреда възниква независимо от обстоятелството дали той самият, негов орган или друг негов работник или служител е виновен за увреждането – арг. чл. 200, ал. 2 КТ. В този смисъл отговорността на работодателя по чл. 200, ал. 1 КТ е обективна, поради което дори и при виновно поведение от страна на пострадалия – при небрежност, работодателят следва да го обезвреди.

По делото е безспорно, че между страните е съществувало трудово правоотношение въз основа на трудов договор към момента на настъпване на трудовата злополука /7.4.2023 г./, по силата на което ищцата е била назначена на длъжност „метач“, че на посочената дата е претърпяла злополука, призната за трудова, при която е получила травматично увреждане – счупване на долния край на лъчевата кост на лява ръка.

В насока на горното са и приложените декларация за трудова злополука и разпореждане на ТП на НОИ – София град, съгласно което декларираната от работодателя злополука се приема за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 КСО. Според разпореждането, злополуката на 7.4.23 г. настъпила при метена и оборка на улици и тревни площи, като при събиране на отпадъци от бордюр пострадалата С. Я. се спънала в тел и паднала, като получила счупване на долния край на лъчевата кост на лявата ръка.

При наличието на влязло в сила разпореждане, с което злополуката е призната за трудова, съдът е обвързан от същото и не може да пререшава въпросите за наличие на такава, както и за причинната връзка между злополуката и настъпилото увреждане на здравето на ищеца във връзка с извършваната работа по трудовото правоотношение.

Представени са епикризи от МБАЛ „С. С. ЕООД за проведени оперативни лечения и престой съответно от 7.4.23 г. до 11.4.23 г. и от 9.5.23 г. до 15.5.23 г.

Съгласно представените болнични листи, ищцата е била в отпуск поради временна неработоспособност за времето от 7.4.2023 г. до 5.7.2023 г.

Според фактура и фискален бон, на 11.4.23 г. ищцата заплатила 680 лв. за голям остеосинтезен пакет.

Ответникът е представил длъжностната характеристика, връчена на ищцата, във връзка със задължението да спазва правилата по безопасност и здраве, и извадка за проведен първоначален и периодичен инструктаж.

Според удостоверение от НОИ, ТП София-град, за периода 4.23-10.23 г. С. Я. е получила 2604.93 лв. парични обезщетения за временна неработоспособност.

От заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че при падането на 7.4.23 г. ищцата получила счупване на долния край на лявата лъчева кост в областта на гривнената става.

Проведено е било оперативно лечение на счупването с поставяне на к-игли и гипсова имобилизация. След 35 дни е отстранена металната остеосинтеза и ищцата е насочена към рехабилитация, проведена в периода 25.5-5.6.23 г. При проведения преглед вещото лице установило два белега от иглите, непълен захват и ограничен обем на движение. Счупването е довело до трайно затруднение движението на крайника за повече от 30 дни. През периода на възстановяване ищцата е търпяла болки и страдания, като първите 45 дни са били с по-голям интензитет. Имобилизацията на крайника е била за 35 дни, през който е следвало да спазва двигателен режим. За срок от три месеца ищцата не е могла да използва пълноценно лявата ръка, а през периода на имобилизацията е имала затруднения в хигиенно-битовото самообслужване и се е нуждала от чужда помощ. Ищцата продължава да изпитва болки в ръката при натоварване и смяна на времето. Сумата от 680 лв. е платена във връзка с проведеното лечение.

За претърпените болки и страдания от ищцата по делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетелката Каменова, които съдът кредитира като обективни и съответни с останалите събрани по делото доказателства. От тях се установява, че след изписването на С. от болницата, тя се нуждаела от помощ, защото не можела да се обслужва сама, нейните дъщери готвели и я къпели. С. изпитвала силни болки и приемала обезболяващи, които не помагали. Емоционално била много разстроена. Получила възпаление и я приели в болница за премахване на иглите. Посещавала след това рехабилитационни процедури, но ръката не зараствала правилно. Продължава да изпитва болки и затруднения в обслужването.

При съвкупната преценка на така събрания и проверен по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 200 КТ за ангажиране на обективната отговорност на дружеството работодател.

Работодателят отговаря за всички вреди, претърпени от работника или служителя поради трудовата злополука – имуществени и неимуществени.

Обезщетението за неимуществените вреди се определя от съда по справедливост - чл. 52 ЗЗД, вр. чл. 212 КТ. Относими към тази преценка са характерът и видът на увреждането, продължителността на лечението и извършените медицински манипулации, перспективата и трайните последици, продължителността и интензивността на претърпените болки и страдания, конкретните отражения на увреждането в бита на пострадалия.

Предвид обсъдените по – горе доказателства съдът приема за доказано, че в следствие на трудовата злополука ищцата е получила травматично увреждане, което разкрива белезите на средна телесна повреда предвид характера и тежестта на травмата, за лечение на която е претърпяла две оперативни интервенции, в периода на възстановяването е търпяла силни болки, наложили прием на обезболяващи медикаменти, имала е затруднения в битово-хигиенното си обслужване и се е нуждала от помощта на своите близки. Следва да се отчете и че ищцата продължава да изпитва затруднения в движението на крайника, болки и неудобства и че ограниченият обем в движенията е с траен характер. За съответно на претърпените неимуществени вреди съдът приема обезщетение в размер на 18 000 лв.

Относно имуществените вреди:

Установи се по делото, че ищцата е реализирала разходи за лечение в размер на 680 лв. за

закупуване на остеосинтезен пакет. Този разход представлява претърпяна имуществена вреда от трудовата злополука, която подлежи на обезщетяване.

Неоснователно е възражението на ответника за намаляване на обезщетенията поради неспазване от ищцата на изискванията за безопасно изпълнение на работата. Намаляването на отговорността на работодателя предполага пострадалият да е допринесъл за трудовата злополука с груба небрежност – чл. 201, ал.2 КТ. „Грубата небрежност“ е неполагане на дължимата грижа, каквато и най-небрежният човек би положил в подобна обстановка и е налице, когато пострадалият е съзнавал, предвиждал настъпването на неблагоприятните последици, но се е надявал, че няма да настъпят или че ще ги предотврати. В тази хипотеза пострадалият допринася, сам създава възможност за настъпване на вредата, поставяйки се в ситуация на повишен риск от увреждане. В конкретния случай по делото не се установиха такива факти, които да водят до извод за съпричиняване на увреждането от ищцата, т.е за поведение, което да е пряка и непосредствена причина за настъпване на произшествието. Следва да се има предвид, че в случая дори не е налице обикновена небрежност при настъпване на инцидента, тъй като падането е провокирано от външна причина – тел в тревна площ. Ищцата няма как да е била в известност за наличието на тел в тревната площ, за да я избегне, т.е. не е налице неправилна преценка на ситуацията и действия на пострадалия, които да са провокирали инцидента.

Неоснователно е възражението за приспадане от обезщетенията на полученото обезщетение по общественото осигуряване – чл. 200, ал.3 КТ. Установи се по делото, че ищцата е получила обезщетения за временна неработоспособност в размер на 2604.93 лв. Хипотезата, която предвижда приспадане на обезщетението от общественото осигуряване, е конкретизация на принципа за недопускане на неоснователно обогатяване, един от случаите на което е получаването на плащане два пъти за едно и също нещо. Когато обезщетението от общественото осигуряване компенсира загубата на трудовото възнаграждение, то следва да се приспадне от присъденото обезщетение за пропуснати ползи, причинени от трудовата злополука и изразяващи се в неполучено трудово възнаграждение. Само в този случай неприспадането на сумата би довело до двойно плащане и съответно до неоснователно обогатяване. Обезщетението за неимуществени вреди компенсира причинените болки и страдания, а за имуществени вреди – направени разходи, т.е. намаляване на имуществото на пострадалия. Тези обезщетения нямат връзка с обезщетението по общественото осигуряване, което компенсира неполучаването на трудовото възнаграждение, т.е. имуществена вреда от вида на пропуснатата полза. Получаването на двете обезщетения - по чл. 200 КТ и от общественото осигуряване, в случая не води до неоснователно обогатяване, а до пълно и справедливо обезщетение на причинените видове вреди, поради което не е налице основание за приспадането им.

Следва да се присъди законната лихва от 7.4.23 г., датата на злополуката, до окончателното изплащане на сумите.

Относно разноските:

За осъществяването от адвокат Я. Д. Д. безплатна правна помощ в полза на ищцата и съгласно чл. 78, ал. 1 ГПК и чл. 38, ал. 2 ЗА, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 за минималните

размери на адвокатските възнаграждения, предвид цената на уважените искове, следва да се присъди възнаграждение в размер на 2497.44 лв. с ДДС. Съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК, съразмерно с отхвърлената част от исковете, на ответника се дължат разноси в размер на 1243.81 лв. /от платени 3180 лв. адвокатско възнаграждение/. При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС сумата от 747.20 лв. за държавна такса, съобразно с уважената част от исковете, както и 225.28 лв. разноси за съдебномедицинска експертиза.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „А.....” ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, ДА ЗАПЛАТИ на С. К. Я., ЕГН *****, на основание чл. 200 КТ, сумата от 18000.00 лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, и сумата от 680.00 лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди - разходи за лечение, получени в следствие на трудова злополука настъпила на 07.04.2023 г., ведно със законната лихва върху сумите считано от 07.04.2023 г. до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди за разликата над 18000 лв. до предявените 30000 лв.

ОСЪЖДА „А.....” ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, ДА ЗАПЛАТИ на адв. Я. Д. Д. от САК, с ЛН 1900672110, с адрес на кантора гр. София, ул. „Позитано“ № 3, ет.2, оф.10, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА, сумата от 2497.44 лв. с ДДС адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. К. Я., ЕГН *****, ДА ЗАПЛАТИ на „А.....” ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от 1243.81 лв. разноси по делото.

ОСЪЖДА „А.....” ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. София,, да ЗАПЛАТИ на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Софийски районен съд сумите 747.20 лв. държавна такса и 225.28 лв. разноси за експертиза.

Делото е разгледано с участието на трето лице - помагач на страната на ответника - ЗД „Е.“ АД

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____